

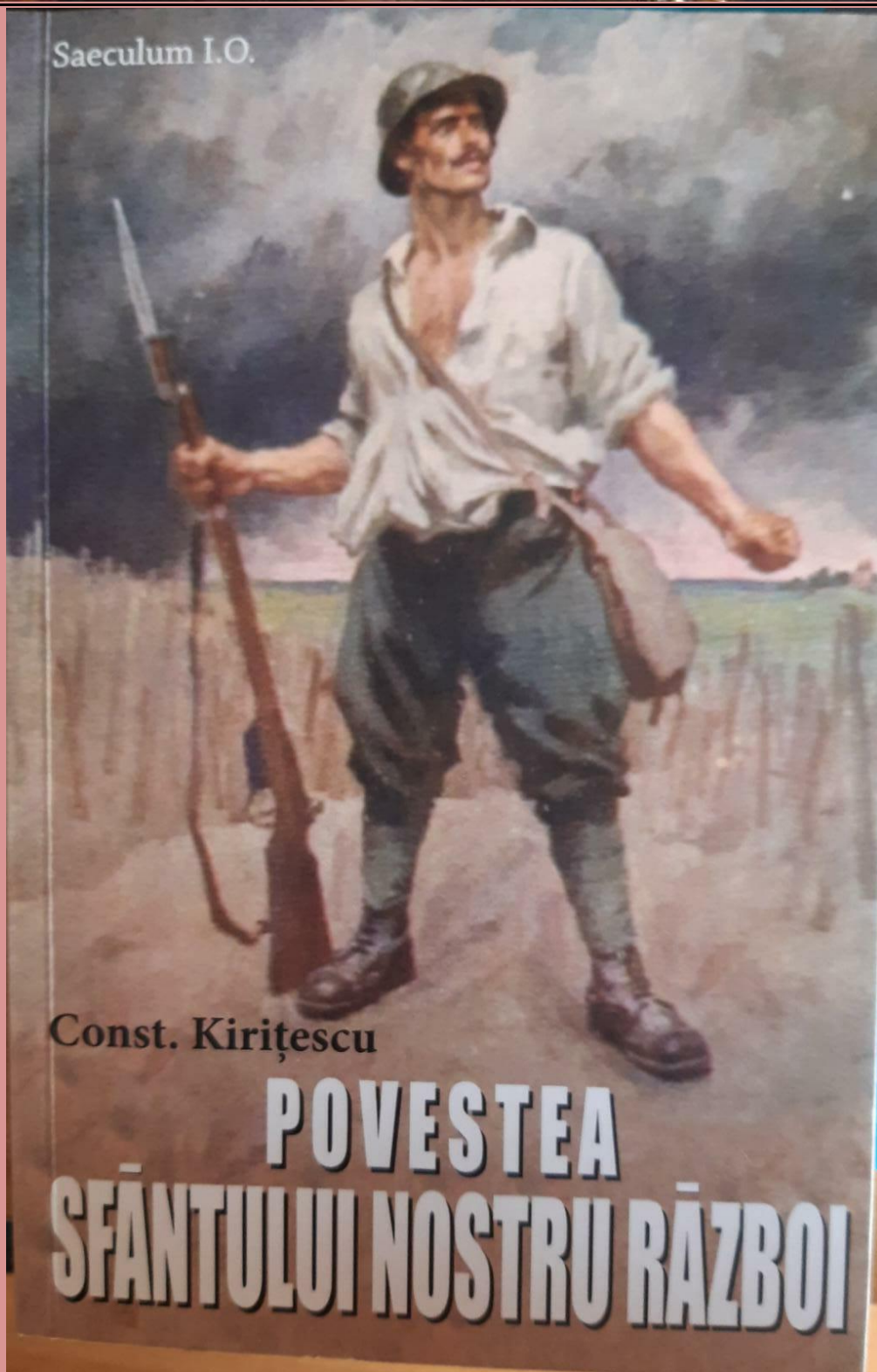
Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

Saeculum I.O.

Const. Kirîțescu

POVESTEA SFÂNTULUI NOSTRU RĂZBOI

Moartea Ecaterinei Teodoroiu¹

Tot la Muncelu și-a dat sufletul Ecaterina Teodoroiu. Pentru vitejia de care dăduse dovadă în luptele de la Jiu, Regele țării îi atârname pe piept „Virtutea militară”, îi dăduse rang de ofițer și-i lăsase arma cu care luptase. Îi era așa de dragă această armă, încât n-a vrut să se despartă de ea nici pentru înstă de a fi pusă într-un muzeu al armatei.

Sublocotenentul Ecaterina Teodoroiu era acum comandantul unui pluton dintr-un regiment al diviziei a 11-a, cea care luptase la Jiu. În toată vremea molumii cumplite din iarnă și a muncii pentru înzdrăvenirea armatei, ea a fost în mijlocul soldaților ei, vorbindu-le de datoria lor și îmbărbătându-i prin pilda curajului și a voioșiei ei. Din pricina asta, soldații o priveau ca pe o minune dumnezeiască și erau gata să înfrunte orice primejdie, dacă ea le-ar fi poruncit.

Când a venit vremea ca divizia [a] 11-a să intre iar în foc, n-a fost pas care să calce mai sprinten prin noroaiele lipicioase ale Zăbrăuțului și Muncelului, ca al sublocotenentului Ecaterina Teodoroiu, dar nici soldați care să-și urmeze șeful mai cu inimă decât soldații plutonului comandat de ea. N-a avut parte să intre mai din vreme în vâltoarea unui atac, așa cum a dorit, căci chiar în seara când a ajuns pe câmpul de bătălie și a intrat în tranșee, trei gloanțe de mitralieră au lovit-o în piept și au stins bătăile acestei inimi arzătoare. Dar atât cât i-a fost dat să trăiască, a fost de ajuns ca să dea sufletului românesc credință în tăria neamului. Cine ar putea să o puie la îndoială când vede răsărind atâta vitejie și putere de jertfă chiar în trupul plăpând al unei fetițe?

În seara zilei de 2 septembrie, Mackensen a dat ordin ca întreaga armată a noua germană, care se întindea din ținutul Vrancei până la Siret, să treacă în „pozițiile de complectare și de stabilizare” și să înceapă să lucreze la a doua linie de apărare în spatele celei dintâi. Pe românește asta înseamnă mărturisirea înfrângerii. Pentru a doua oară, marele general german puna cruce hotărârii de a cuceri Moldova. De astă dată pentru totdeauna.